

— borovnik, Fernitz — borovnica, Grundelsee — kraglo jezero, Irdning — jedlnik, Obgrün — Dobrunje. Kdor se je kdaj bavil s tem mikavnim predmetom, bo pritrnil pisateljevim besedam: „Študije o krajevnih imenih so zelo težavne, in treba je obilo previdnosti, da človek ne zagazi: koliko je v razvalinah sledov še starejše dobe, kakor je tista, ki je preiskovavcu najbolj v srcu in v misli!“ (70). Mogoče pokaže ta študija zaostalim sanjačem o avtohtonstvu slovanstva v srednji Evropi pot k — poboljšanju, ki zidajo zračne trditve s pomočjo zapeljivke etimologije in katerim so trdna zgodovinska poročila in rezultati resnega študiranja le „ein Geschichts- und Gelehrtenirrtum!“ — Na polju domače zgodovine neumornemu preiskovalcu in prvemu društvenemu predsedniku, Mateju Slekovcu († 15. dec. 1903), je posvetil tajnik Zgod. društva dr. Fr. Kovačič z vdano ljubeznijo očrtan življenjepiš (52—69). Iz bogate Slekovčeve rokopisne zapuščine prinaša Časopis „Grad in graščina ljutomerska“ (159—184), ki nam svedoči, kakor vsi spisi prerano umrlega rodoljuba, izredno marljivost v nabiranju rodoslovnih podatkov. Odličnemu mlademu učenjaku dr. Vlad. Levcu je napisal A. Kaspret nekrolog, poln prisrčnega sočutja, kjer pravi med drugim, da je bil Levec „med živečimi germanisti edini sposobni učenjak, ki bi bil z obsežnimi slavističnimi znanstvi vstavil v nemško pravno zgodovino nova razgledišča . . . A Levec je tudi dokazal, kaj premore Slovenec, če so mu dani vsi duševni pripomočki; dokazal je zopet, kar so že bili dokazali drugi odlični slovenski učenjaki od Kopitarjeve dobe do sedanjosti: kako krivično sodijo oni, ki pravijo, da so Slovenci narod manjše duševne vrednosti. Ko bi imeli Slovenci vseučilišče na svoji domači zemlji, ne bi se poizgubilo toliko talentov in ne bi napredovanja usodil temu ali onemu, ki se je vzlic težavam in oviram vendar proslavil, samo — slučaj.“ (200—201). — Iz „Intelligenzblatt der Annalen der Literatur und Kunst 1803,“ marec, štev. 8., izpopolnuje dr. Ilešič življenjepišne podatke Ožbalda Gutsmana (str. 194—196). Na polju arheologije poroča Fr. Kovačič o rimskem denarju (štirji novci Filipa Arabca, peti novc z napisom Herennia Etruscilla Aug. iz l. 250), ki jih je društvo dobilo na Prekmurskem (91—93), o izkopavanju na slov. Štajerskem leta 1903 in o rimskih najdbah pri Žrečah (196); Fr. Zmazek pa poroča o „negovskih čeladah“, ki so bile izkopane v Ženjaku, fare Sv. Benedikta (185). Narodopisni članki so izostali; edino prof. Murko poroča o narodnem običaju „Frjanovo“ na Murskem polju (str. 208—210), katerega je zabeležil Vid Habjanič v zagrebškem „Zborniku za narodni život i običaje južnih Slavena“ IX. 145—147. — Kakor do sedaj naj se tudi v bodoče v književnih poročilih verno registrira vsak novi pojav na polju domače zgodovine in folklorę ter se od časa do časa doda bibliografičen pregled člankov, ki se tičejo programa novega društva, kakor delajo tudi vsi boljši strokovni nemški listi. Nenavadno bogata vsebina prvega letnika je najsijajnejše priporočilo mlademu društvu, ki stopaj po trdno začrtani poti naprej! „Zgodovina ljube domačije bodi nam učiteljica življenja in voditeljica k lepši bodočnosti!“

Dr. J. Š—r.

„Slovenska Šolska Matica“ nam je doposlala sledeče knjige: 1. Pedagoški Letopis. IV. zvezek, Uredila H. Schreiner in dr. Jos. Tomišek. V Ljubljani 1904. 2. Realna knjižnica. Urejuje V. Bežek. Zbirka učne snovi za pouk v realijah na ljudskih šolah. Pomožne knjige za ljudskošolske učitelje. I. del. Zgodovinska učna snov za ljudske šole. Spisuje prof. J. Apih. Četrti snopič. V Ljubljani 1905. 3. Učne slike k ljudskošolskim berilom. Drugi del: Učne slike k berilom v Čitanki za obče ljudske šole, II. del in v Drugem berilu. II. snopič. Uredila H. Schreiner in dr. J. Bezjak. V Ljubljani 1904. — Kratko oceno vseh teh knjig prinesemo pozneje.